

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **JUDr. R. T.**, bytom S., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom so sídlom AK J., proti žalovanej: **Generálna prokuratúra Slovenskej republiky**, Štúrova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo X/2 Spr 2/07-57-5 z 12. augusta 2008, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2010, č.k. 2S 193/08-42, takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2010, č.k. 2S 193/08-42, **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovanej číslo X/2 Spr 2/07-57-5 z 12. augusta 2008 (ďalej aj „rozhodnutie žalovanej“) ako aj rozhodnutie žalovanej č. Hd 37/07-16 z 19. júna 2008 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 279,63 €.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím číslo X/2 Spr 2/07-57-5 z 12. augusta 2008 žalovaná zamietla odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu č. Hd 37/07-16 z 19. júna 2008 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o príplatok za výkon funkcie prokurátora a toto rozhodnutie potvrdila. Krajský súd mal za preukázané, že služobný pomer profesionálneho vojaka a služobný pomer prokurátora vojenskej prokuratúry žalobcovi skončil dňom 31. marca 2003, pričom od 1. apríla 2003 mu vznikol nárok na výsluhový dôchodok. V tom čase podľa ustanovenia § 134 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry (ďalej len „zák.č. 154/2001 Z.z.“) v znení účinnom do 31. marca 2003 v spojení s § 144 žalobcovi tohto zákona ako bývalému vojenskému prokurátorovi nemohol vzniknúť nárok na príplatok k dôchodku za výkon funkcie prokurátora (ďalej len „príplatok“), lebo tento mohol vzniknúť iba prokurátorom civilných prokuratúr. Dňom 1. januára 2005 nadobudol účinnosť zákon č. 586/2004 Z.z., ktorým sa novelizovalo ustanovenie § 134 zák.č. 154/2001 Z.z. tak, že dovtedajší príplatok k dôchodku sa zmenil na príplatok za výkon funkcie prokurátora a nárok naň bol priznaný aj prokurátorom, ktorým zanikol služobný pomer a súčasne im vznikol nárok na výsluhový dôchodok. Napriek výslovnej úprave nároku na príplatok za výkon funkcie prokurátora aj pre prokurátorov vojenských prokuratúr, obsiahnutej v § 134 ods. 1, bol v zákone ponechaný aj § 144, ktorý aplikáciu uvedeného ustanovenia na prokurátorov vojenských prokuratúr vylučoval. Podľa názoru krajského súdu ide o zjavnú legislatívno-technickú chybu, v dôsledku ktorej sa novelizované ustanovenie § 134 ods. 1 dostalo do rozporu s § 144. Podľa názoru krajského súdu bolo preto potrebné vychádzať z úmyslu zákonodarcu, ktorým bolo priznanie nároku na príplatok za výkon funkcie prokurátora aj prokurátorom vojenskej prokuratúry. *S účinnosťou od 1. januára 2005 patril príplatok za výkon funkcie prokurátora aj prokurátorovi vojenskej prokuratúry, ak zanikol jeho služobný pomer a súčasne mu vznikol nárok na výplatu výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku. To platí aj v prípade žalobcu, a to aj napriek tomu, že rozhodujúce skutočnosti, t.j. zánik služobného pomeru prokurátora i profesionálneho vojaka a vznik nároku na výsluhový dôchodok nastali u žalobcu dňom 31. marca 2003, teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 586/2004 Z.z.. Keďže prechodné ustanovenia k predmetnej novele zákona č. 154/2001 Z.z., účinnej od 1. januára 2005, výslovne nevyhlúčili z poberania príplatku za výkon funkcie prokurátora tých vojenských prokurátorov, ktorých služobný pomer skončil do 31. decembra 2004, je treba vychádzať zo všeobecného pravidla, že nová právna norma platí odo dňa jej účinnosti pre každého, koho sa týka, a preto žalobcovi patrí príplatok od 1. januára 2005. Opačný výklad zákona by podľa názoru súdu viedol*

k diskriminácii žalobcu oproti tým prokurátorom vojenských prokuratúr, ktorých služobný pomer skončil po 1. januári 2005. Z uvedených dôvodov mal krajský súd za to, že pokiaľ žalovaný nepriznal žalobcovi príplatok s odôvodnením, že taký príplatok nemožno priznať prokurátorom vojenských prokuratúr, ktorých služobný pomer skončil pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 586/2004 Z.z., vychádzal z nesprávneho posúdenia veci.

Rozsudok krajského súdu napadla včas podaným odvolaním žalovaná (Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Organizačný a kontrolný odbor). Namietla nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovanej, keďže žalobca v žalobe za žalovaného označil Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, Sekciu vnútornej správy, Personálny odbor – služobný úrad. Žalovaným mal byť správny orgán, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, t.j. generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žalobca teda nesprávne označil žalovaného a vzhľadom na tento nedostatok pasívnej legitímácie by mal byť návrh na začatie konania zamietnutý.

K veci samej žalovaná v odvolaní poukázala na nesprávny právny záver krajského súdu, lebo podľa prechodného ustanovenia § 263a ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom od 1. januára 2005 právo na príplatok k dôchodku, ktoré prokurátorovi vzniklo podľa doterajších predpisov, a ktoré trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa mení dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona na právo na príplatok za výkon funkcie prokurátora. Súčasne podľa § 263a ods. 5 vety prvej tohto zákona vznik práva na príplatky uvedené v odsekoch 1 až 4 sa posudzuje podľa doterajších predpisov. S prihliadnutím na citovanú právnu úpravu žalobcovi nevzniklo právo na príplatok za výkon funkcie prokurátora. Rozhodnutím krajského súdu by bol žalobca zaviazaný rozhodnúť *contra lege*.

Z uvedených dôvodov žalovaná žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom krajského súdu. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej o nedostatku jej pasívnej legitímácie, lebo rozhodnutie číslo X/2 Spr 2/07-57-27 vydala Generálna prokuratúra. Žalobca však namietol, že odvolanie proti rozsudku podala riaditeľka Organizačného a kontrolného odboru Generálnej prokuratúry SR bez plnej moci na taký úkon, a preto žiadal, aby odvolací súd odvolanie odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Žalovaná v odvolaní namietala nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu.

Podľa § 250 ods. 4 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

O príplatku za výkon funkcie prokurátora rozhoduje Generálna prokuratúra (§ 140 ods. 2 písm. a/ zák.č. 154/2001 Z.z.). O odvolaní proti rozhodnutiu generálnej prokuratúry o príplatku za výkon funkcie prokurátora rozhoduje generálny prokurátor (§ 140 ods. 4 zák.č. 154/2001 Z.z.).

V zmysle § 145 zák.č. 154/2001 Z.z. sa na konanie a rozhodovanie vo veciach sociálneho zabezpečenia prokurátora vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Zákon č. 154/2001 Z.z. neobsahuje osobitné ustanovenie, upravujúce obsah rozhodnutia o príplatku za výkon funkcie prokurátora.

Podľa § 46 zák.č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 5 zák.č. 71/1967 Zb. *v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby.* Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

V žalobou napadnutom rozhodnutí číslo X/2 Spr 2/07-57-5 z 12. augusta 2008 je ako orgán, ktorý rozhodnutie vydal v hlavičke, uvedená „Generálna prokuratúra Slovenskej republiky“, nie generálny prokurátor Slovenskej republiky, i keď v textovej časti rozhodnutia

pod slovom ROZHODNUTIE je už ako odvolací orgán uvedený generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý rozhodnutie aj podpísal. Uvedená okolnosť podľa názoru odvolacieho súdu mohla navodiť dojem, že rozhodnutie vydala Generálna prokuratúra a za takej situácie žalobcovi nemôže byť na ťarchu, že za žalovanú stranu označil generálnu prokuratúru. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku nedostatku pasívnej legitímácie v spore za nedôvodnú.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu namietal nedostatok oprávnenia riaditeľky organizačného a kontrolného odboru Generálnej prokuratúry SR na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu.

Oprávnenie riaditeľky organizačného a kontrolného odboru GP SR na podanie predmetného odvolania vyplýva z článku 10 písm. j/ Príkazu č. 2/2004 generálneho prokurátora SR v spojení s článkom 13 ods. 2 príkazu č. 5/2006 generálneho prokurátora SR, ktoré Generálna prokuratúra SR na základe výzvy predložila odvolaciemu súdu. V zmysle uvedených príkazov Organizačný a kontrolný odbor Generálnej prokuratúry SR zabezpečuje a vykonáva právne zastupovanie generálnej prokuratúry pred súdmi a inými orgánmi, pričom písomnosti súvisiace s vykonávaním a zabezpečovaním právneho zastupovania generálnej prokuratúry pred súdmi a inými orgánmi podpisuje riaditeľ organizačného a kontrolného odboru GP SR. Odvolací súd preto námietku žalobcu, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, nepovažoval za dôvodnú.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o nároku žalobcu na príplatok za výkon funkcie prokurátora.

Podľa § 134 ods. 1 zák.č. 154/2003 Z.z. v znení účinnom pred 1. januárom 2005 prokurátor má právo na príplatok k dôchodku, ak zanikol jeho služobný pomer a má nárok na výplatu starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku.

V zmysle § 144 zák.č. 154/2001 Z.z. ustanovenie § 134 sa nevzťahuje na prokurátora vojenskej prokuratúry. Sociálne zabezpečenie prokurátorov vojenskej prokuratúry upravuje osobitný zákon.

Žalobca bol zo služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustený rozkazom ministra obrany SR číslo 66 z 20. februára 2003 dňom 31. marca 2003. K tomu istému dňu sa vzdal funkcie prokurátora, ktorú vykonával na Vojenskej obvodnej prokuratúre Bratislava. *Vzhľadom na ustanovenie § 144 zák.č. 154/2001 Z.z. mu ako prokurátorovi vojenskej prokuratúry nárok na príplatok k dôchodku od 1. apríla 2003 nevznikol, čo žalobca ani nepopieral.*

Podľa § 134 ods. 1 zák.č. 154/2003 Z.z. v znení zákona č. 586/2004 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. januára 2005, prokurátor má právo na príplatok za výkon funkcie prokurátora, ak zanikol jeho služobný pomer a súčasne má nárok na výplatu starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku a ak ide o prokurátora vojenskej prokuratúry, výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku.

Podľa § 263a ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z., ktoré je prechodným ustanovením k úpravám účinným od 1. januára 2005, *právo na príplatok k dôchodku*, ktoré vzniklo prokurátorovi podľa doterajších predpisov a ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona na právo na príplatok za výkon funkcie prokurátora.

Podľa § 263a ods. 5 zákona č. 154/2001 Z.z. *vznik práva na príplatky uvedené v odsekoch 1 až 4 sa posudzuje podľa doterajších predpisov.*

Ustanovenie § 263a ods. 5 zákona č. 154/2001 Z.z. priamo stanovilo, že právo na príplatok k dôchodku sa posudzuje podľa doterajších predpisov, to znamená, že žalobcovi ako prokurátorovi vojenskej prokuratúry pred 1. januárom 2005 podľa § 143 ods. 1 v spojení s § 144 zák.č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2004 nevzniklo právo na príplatok k dôchodku. Pokiaľ nemal právo na príplatok k dôchodku, nemohlo dôjsť k jeho zmene na príplatok za výkon funkcie prokurátora.

Ustanovenie § 134 ods. 1 v znení zákona č. 586/2004 Z.z., účinného od 1. januára 2005, možno aplikovať len od 1. januára 2005, čo znamená, že právo na príplatok za výkon funkcie prokurátora môže vzniknúť len takému prokurátorovi vojenskej prokuratúry, ktorého služobný pomer zanikol po 31. decembri 2004. Pre postup podľa tohto ustanovenia aj

v prípade prokurátorov, ktorých služobný pomer zanikol pred 1. januárom 2005, nie je opora v prechodných ustanoveniach zákona.

Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle priznať právo na príplatok za výkon funkcie prokurátora aj prokurátorovi vojenskej prokuratúry, ktorého služobný pomer profesionálneho vojaka a služobný pomer prokurátora zanikol pred 1. januárom 2005, bol by práve v prechodných ustanoveniach zákona č. 154/2001 Z.z., účinných od 1. januára 2005, vznik takého práva upravený. Práve z dôvodu, že takáto úprava sa v zákone č. 154/2001 Z.z. nenachádza, možno ustanovenie § 134 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. v znení zákona č. 586/2004 Z.z. použiť len na nároky, ktoré vznikli odo dňa účinnosti zákona č. 586/2004 Z.z., teda od 1. januára 2005. O taký prípad v danej veci nejde.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval právny názor krajského súdu za nesprávny. Dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej v medziach žaloby je v súlade so zákonom, a preto podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 220 a § 250j ods. 2 OSP rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1,2 v spojení s 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania zo zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková